

GNU/Linux

IV. kiadás

Ez a dokumentum szabad szoftver, szabadon terjeszthető és/vagy módosítható a
GNU Free Documentation License-ben leírtak szerint.

Készítette: Fuszenecker Róbert <hg8lhs@gmail.com> 2008-ban.

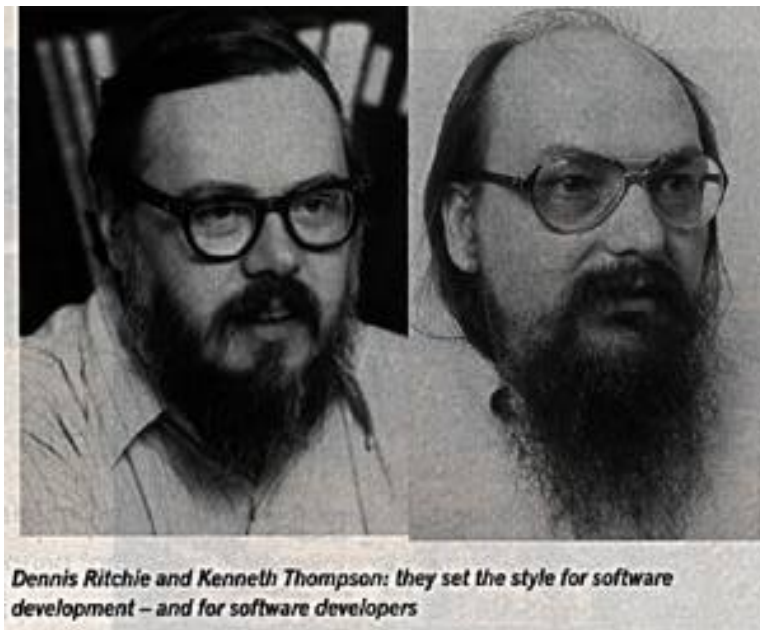
Történeti áttekintés

1969-től napjainkig

- 1964, MIT intézet: Multics projekt GE-645 gépen
 - többfelhasználós, időosztásos operációs rendszer
 - B2 biztonsági minősítés (1985), ACL, SMP, relációs adatbázisok kezelése
- 1969, Ken Thompson: a „Space travel” nevű játék PDP-7-en
 - nem multiuser, nem multitask, de megy
 - UNICS (később UNIX)
- 1971 (?): PDP-11
 - portolni szerették volna a UNICS-ot, de az assembly kód nem hordozható, ezért...
 - megszületik a C nyelv: Dennis M. Ritchie, 1973

PDP-7

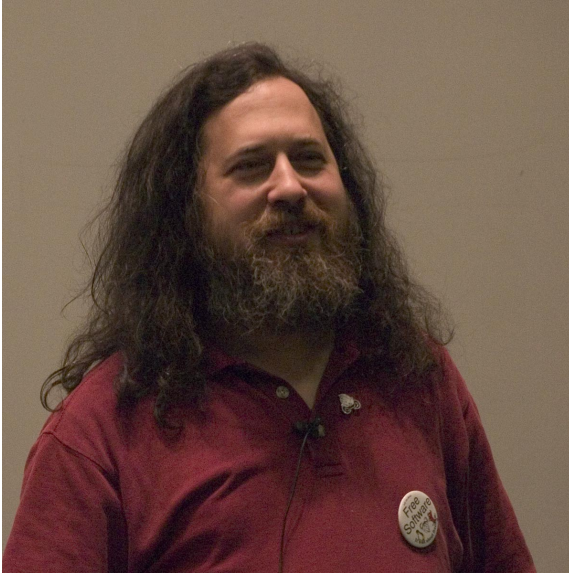

Dennis Ritchie és Ken Thompson

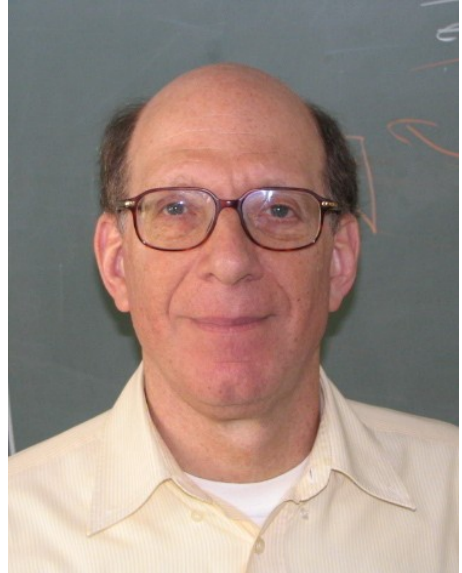
- 1974: a Berkeley egyetem oktatási célra másolatot kap
 - 1977: kiadja a saját disztibúcióját **BSD** néven, ami
 - Berkeley Softver Distribution (régebben)
 - Berkeley Software Design (manapság)
 - Ma is létező „kiadások”:
 - FreeBSD: modern technológiák, új fejlesztések
 - OpenBSD: nyíltság, szabványosság, biztonság
 - NetBSD: hordozhatóság (53 architektúra)
 - DesktopBSD, PC-BSD, DragonflyBSD: asztali felhasználásra
- A UNIX **de facto szabvány** lett, „ipari” implementációk
 - Apple: A/UX
 - IBM: AIX

- Berkeley Egyetem: BSD/OS
- **Szovjetunió: DEMOS (ДЕМОС)**
- Hewlett-Packard (HP): HP-UX
- Silicon Graphics, Inc. (SGI): IRIX
- Apple: MacOS X
- Waterloo Egyetem: QNX
- Sun Microsystems: Solaris, SunOS
- **Microsoft: XENIX**
- SCO Group: SCO UNIX
- Novell: UnixWare
- Siemens: SINIX
- Andrew S. Tanenbaum: MINIX
- Linus Torvalds és a többiek: Linux

- **1985: POSIX szabvány** - IEEE 1003 / ISO 9945
POSIX = **P**ortable **O**perating **S**ystem **I**nterface
- 1985, **Richard M. Stallman**: „Szabad szoftver kiáltvány”: készüljön egy teljesen szabadon használható operációs rendszert, ami olyan, mint a UNIX, de nem UNIX → a GNU nem UNIX („**GNU** is **not** **UNIX**”)
- 1987, **Andrew S. Tannenbaum**, Vrije Universiteit, Amsterdam: megszületik a MINIX (**minimal** UNIX)
- 1990-es évek
 - **Linus Torvalds**, egy finn egyetemista kísérletezik az i386-os processzorral és a Minix-szel
 - Eredményeit közzéteszi az interneten: akkoriban még a comp.os.minix hírcsoportban (newsgroup)
 - A GNU projekt és a Linux (Linus' UNIX) egymásra talál → megszületik a (POSIX kompatibilis) **GNU/Linux**

Richard M. Stallman

Andrew S. Tannenbaum prof.

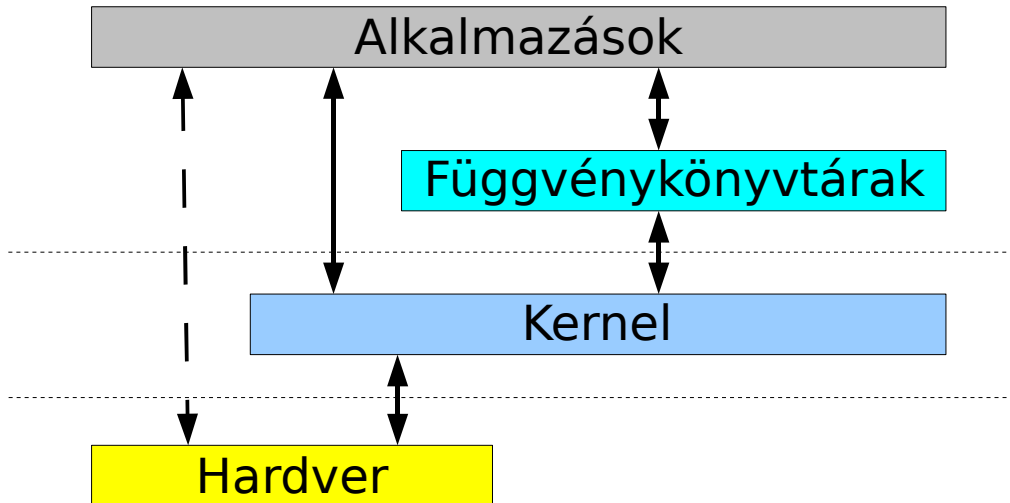
Linus Torvalds

- Az **internetnek** köszönhetően hihetetlenül gyorsan fejlődik és terjed. A linux-terjesztések (disztribúciók) száma közel 600 (nagy részüket már senki sem használja, pl. egyfloppys terjesztések)
- Ma a UNIX jogok az **Open Group**nál vannak
- a **POSIX szabvány** – IEEE 1003 / ISO 9945 – megvásárolható, letölthető

A UNIX alapfilozófiája

- Legyen **minden erőforrás fájl** (ID-vel, azonosítóval megcímezhető adatfolyam (stream))
 - eszközök (pl. hangkártya, nyomtató, merevlemez)
 - hálózati kapcsolat (socketek)
 - rendezett adathalmazok (képek, hangok, szöveges fájlok), stb.
- egységesen kezelhetők legyenek az erőforrások (open(2), read(2), write(2), close(2), ioctl(2), seek(2), mmap(2))
- az operációs rendszer és a programok hordozhatósága (POSIX szabványnak (is) köszönhetően)
- „villamosmérnökök írták saját maguknak”

Az operációs rendszer felépítése

- **a hardver:** a számítógép fizikailag megérinthető elemei
- **kernel:** az operációs rendszer magja; feladatai (a teljesség igénye nélkül):
 - elrejtetni a hardver sajátosságait, kezelni az eszközöket (definiált interfészeken keresztül)
 - processzor- és memóriakezelés
 - folyamatok irányítása: processzek indítása, ütemezése, leállítása, kivételek kezelése
 - inter-process (folyamatok közötti) kommunikáció
 - közös erőforrások kezelése (kölcsönös kizárás)
 - „extra” szolgáltatások:
 - fájlrendszerek
 - hálózat
 - felhasználók, csoportok, jogosultságok, stb.

- **függvénykönyvtárak:** magasabb szintű, összetett műveletek, melyeket a felhasználói programok gyakran használnak, például:

- magas szintű fájlkezelés:

printf(3) vs. ***write(2)***, ***fscanf(3)*** vs. ***read(2)***

- sztringek, asszociatív tömbök
- matematikai műveletek, speciális algoritmusok (pl. FFT)
- speciális fájlformátumok (képek, hangok, tömörítési eljárások, stb.)

a függvénykönyvtárak előnye, hogy

- lehetővé teszik a kód-újrahasznosítást: amit más megírt, azt nem kell megírnom a programomban

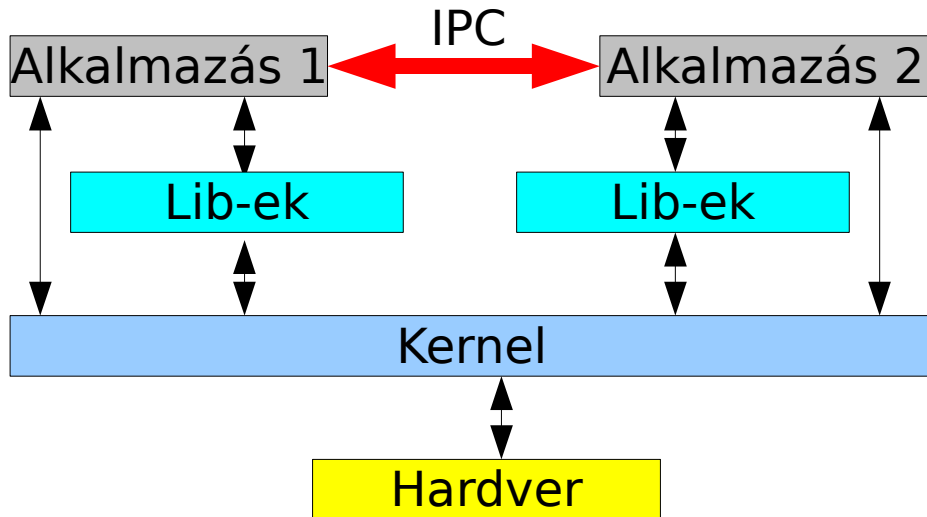
- **memóriatakarékosság:** ha egy függvénykönyvtár már be van töltve a memóriába, nem kell egy másik folyamat számára újra betölteni annak indításakor

● **alkalmazások:**

definíció: folyamat (process): a lemezen tárolt program egy elindított változata (PID azonosítóval)

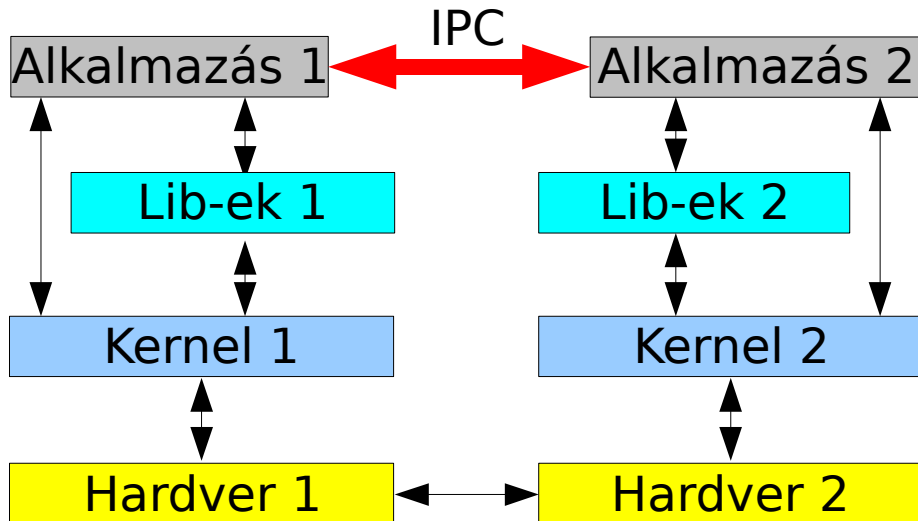
- **előtérben futó folyamat:** általában használják a standard inputot, illetve outputot
- **háttérben futó folyamat:** nem használják a standard inputot, illetve outputot
- **démon:** olyan háttér folyamat, amely valamilyen erőforrás kezelésért (multiplexelés) felel
- **zombi:** olyan folyamat, ami valami miatt „megdöglött”, időnként az operációs rendszer kitakarítja a memóriából

Inter-processz kommunikáció (IPC)

- **feladata:** a folyamatok közötti adatcsere megvalósítása; olyankor alkalmazzuk, ha egy erőforráshoz több folyamat szeretne hozzáférni → multiplexelés; például:
 - nyomtatás, adatbázis-kezelés, hang, grafikus felhasználói felület
- **megoldások:**
 - **osztott memória, szemaforok/mutexek**
előnye: gyors
tipikusan a grafikus felület (X server) használja
 - **fifo-k** (pipe-ok és UNIX domain socketek)
előnye: jól illeszkedik a UNIX filozófiához → minden dolog fájlnak tekintendő; kicsit lassabb, mint az osztott memória
 - **hálózat** (jellemzően TCP/IP)
előnye: a processzeknek nem kell ugyanazon a gépen futniuk → **kliens-szerver modell** alakítható ki

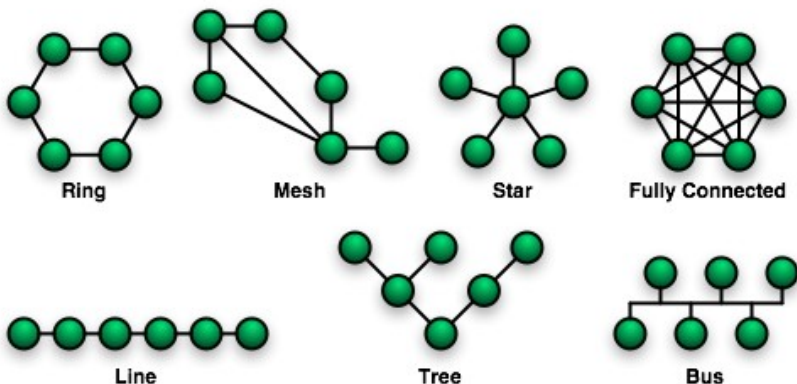
IPC megvalósítása hálózaton

Hálózatok

- Számítógépek összekapcsolása információcsere céljából
- Fogalmak (előző félévekből ismerősek):
 - hálózati topológiák
 - csomópont (node)
 - ismétlő (repeater)
 - hub
 - switch
 - híd (bridge)
 - átjáró (gateway)
 - útvonalválasztó (router)

- Hálózati topológiák (rövid összefoglalás, ismételés, példák):
 - busz (pl. token-bus, 10Mbps ethernet)
 - gyűrű (pl. token-ring)
 - csillag (pl. 100/1000 Mbps Ethernet)
 - ad-hoc (pl. wifi)

Hálózati protokollok

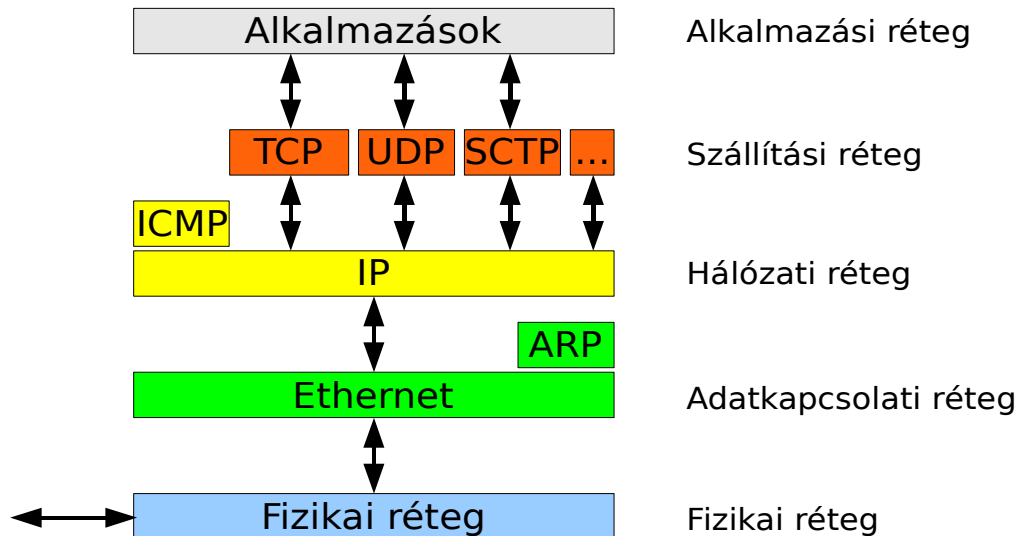
„Protokoll: az OSI modell **azonos szinten** elhelyezkedő rétegei közötti kommunikáció szabályrendszerét írja le.”

(Sándor Tamás)

Ebben a részben a következő protokollokkal ismerkedünk meg:

- Ethernet (IEEE 802.3)
- ARP (RFC 826)
- IP v4 és v6 (RFC 791 és 2460)
- ICMP (RFC 792)
- TCP (RFC 793)
- UDP (RFC 768)

Hálózati rétegek

Hálózati rétegek feladatai

- **Fizikai réteg:** megteremti a „bitszintű” kapcsolatot a hálózat elemei (csomópontok) között
- **Adatkapcsolati réteg** (jelen esetben Ethernet):
 - keretszintű kommunikációt tesz lehetővé, a node-okat fizikai címmel (MAC-címmel) azonosítja
 - az ARP (Address Resolution Protocol) segítségével az IP-címeket MAC-címeké konvertálja
- **Hálózati réteg:** a csomagok egyik csomóponttól a másik csomópontig juttatását irányítják
 - az IP csomag tartalmazza a forrás gép és a cél gép IP-címét, ami alapján az útvonalválasztók eljuttatják a csomagot a megfelelő hálótatba

- az ICMP (Internet Control Message Protocol) üzenetek a hálózat állapotáról adnak információt
 - ICMP echo request → ping
 - csomópont nem található (host not found)
 - hálózat nem található (network not found), stb.

● Szállítási réteg:

- **TCP (Transmission Control Protocol):** az adatfolyam darabokra tördelését végzi, majd a célgépen (sorrendhelyesen és hibamentesen) visszaállítja az adatfolyamot, így egyfajta „soros bájtvitelt” tesz lehetővé (stream)

megbízható, sorrendhelyes, nyugtázott átvitel
a **TCP portcím** segítségével megkülönböztethetők,

megcímezhetők azon folyamatok (gyakran démonok, rendszerfolyamatok), melyek „regisztrálták” magukat, vagyis megnyitottak egy TCP portot

- **UDP (User Datagram Protocol):** lehetővé teszi, hogy a folyamatok üzeneteket küldjenek egymásnak; az üzenetek épsége és sorrendje nem garantált, mert nincs nyugtázás

az UDP is használ portcímeket, melyek függetlenek a TCP portoktól

tipikusan real-time alkalmazásokban (Voice-over-IP)

- **SCTP (Stream Control Transport Protocol):** multimédia tartalmak blokkos átvitelét (SCTP üzenetek) teszik lehetővé; egy SCTP üzenet több megabájt méretű is lehet

előnye a TCP-hez képest, hogy torlódás esetén eldobja a régóta várakozó üzeneteket, így utat enged

az újabbaknak („legyen inkább kis hiba a hangban/képben, de ne késsen, és élvezhető maradjon”)

üzenetalapú, megbízható, sorrendhelyes, nyugtázott

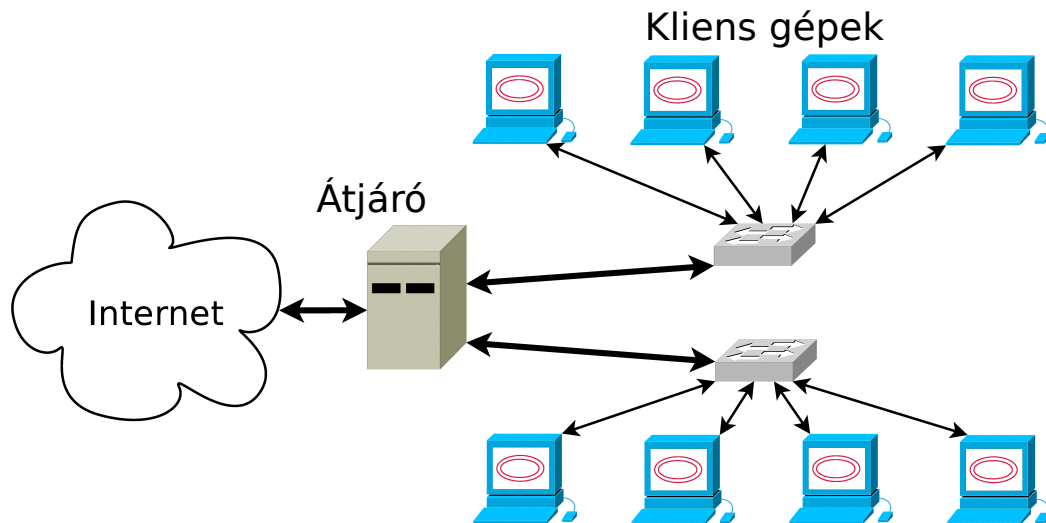
- **Egyéb:** tipikusan routing protokollok, melyek a hálózat útvonalválasztóinak működését befolyásolják

● **Alkalmazási réteg:** az alkalmazások egymás között megvalósuló protokolljai, pl.:

- FTP (File Transfer Protocol): fájlok átvitelére
- TFTP (Trivial File Transfer Protocol): boot-olás során, fájlok átvitelére (egyszerűsített ftp)
- POP (Post Office Protocol): levelek letöltése a szerverről
- stb.

Hálózatok kialakítása

A következő ábra példát mutat egy helyi hálózat kialakítására:

A fenti hálózat a következő összetevőket tartalmazza:

- kliens számítógépek, két alhálózatba szervezve (a hálózati árjáró más-más interfészére „csatlakoznak”)
- switch-ek: ezek biztosítják a fizikai kapcsolatot a hálózati csomópontok között
- átjáró (gateway)
- külső, publikus hálózat, „Internet”

A hálózat elemeinek paraméterei

- **MAC-cím:** 48 bit hosszú, a hálózati interfész egyedi azonosítója, elvileg nem változtatható meg, a gyártó programozza a hardverbe

Létezik broadcast (mindenkit megszólító) MAC-cím is:
FF:FF:FF:FF:FF:FF

A hálózati kártyák „egymás között” Ethernet protokollt (Layer 2) használnak, ezért az IP-címeket MAC címmé kell konvertálni. Erre szolgál az ARP protokoll.

- **IP-cím:** a hálózati interfész Layer-3 címe, ez alapján történik az IP keretek célba juttatása két végpont (pl. számítógép, intelligens nyomtató, router) között

- IPv4 esetén 32 bit hosszú:

4×8 bites szakaszok decimális formátumban,
ponttal („.”) elválasztva, pl.: 192.168.0.34

- IPv6 esetén 128 bit: 8×16 bites szakaszok
hexadecimális formátumban, kettősponttal („:”) elválasztva

pl.

fe80:0000:0000:0000:0000:0000:0000:0001

IPv6 címek tömörebb írásmódja:

- a bevezető „0”-kat nem kell kiírni:

pl: fe80::0012 → fe80::12

- azon szakaszok, melyek csak 0-t tartalmaznak,
rövidíthetők „::”-tal:

pl. fe80:0000:0000:0000:0000:0000:0000:0001
→ fe80:0:0:0:0:0:0:1 → fe80::1

● **hálózati maszk** (IPv4) vagy **prefix-hossz** (IPv6):

azt határozza meg, hogy az IP-cím elején hány bit azonosítja a hálózatot, és az IP-cím végén hány bit azonosítja a hálózati eszközt

● Példa #1:

Maszk: 255.255.255.0 (első 24 bit 1-es értékű)

Hálózat címe: 10.0.3.0

Node 1: 10.0.3.1

Node 2: 10.0.3.2

...

Node 254: 10.0.3.254

Megjegyzés: ha a hálózati maszk első 24 bitje „1” értékű, akkor a maradék 8 biten található a hálózati node-ok címe, tehát elvileg 256 darab node lehetséges, gyakorlatilag a **0. node a hálózatot azonosítja**, a 255. node pedig a broadcast cím (lásd később).

🟡 Példa #2:

Prefix-hossz:	48 bit
Maszk:	ffff:ffff:ffff:ffff:ffff:ffff:0:0
Hálózat címe:	fe80::0
Node 1:	fe80::1 (azaz fe80:0:0:0:0:0:0:1)
Node 2:	fe80::2
...	...
Node N:	fe80::ffff:fffe

Megjegyzés: ha a hálózati maszk első 48 bitje „1” értékű, akkor a maradék 16 biten található a hálózati node-ok címe, tehát elvileg 65536 darab node lehetséges, gyakorlatilag a **0. node a hálózatot azonosítja**, a 65535. node pedig a broadcast cím (lásd később).

- **hálózat címe:** ha az IP-cím node része 0, akkor a cím a hálózatot azonosítja (bármely node címe és a maszk közötti bitenkénti „ÉS” kapcsolattal számítható ki).

A hálózati címet az átjárók és útvonalválasztók használják.

Példák:

● IPv4: 10.0.3.255

● IPv6: fe80:: (azaz fe80:0:0:0:0:0:0:0)

- **broadcast cím:** ha az IP-cím node részének minden bite „1” értékű, az IP-cím a hálózat broadcast címe. Ha egy IP-csomag „cél” mezijében a broadcast cím található, akkor azt a csomagot a hálózat minden node-ja fogadja

Példák:

● IPv4: 10.0.3.255

● IPv6: fe80::ffff:ffff (azaz fe80:0:0:0:0:ffff:ffff:ffff)

Speciális IP-tartományok

Bizonyos IP-tartományokat az IETF (Internet Engineering Task Force) speciális célokra tart fenn:

- loopback (localhost)
 - 127.0.0.0/8
 - ::1/128
- link local IP-k (IP autokonfigurációra):
 - 169.254.0.0/16
 - fe80::/10
- site local (csak az adott szervezeten belül route-olják)
 - fc00::/7

- multicast IP-címek:

- 224.0.0.0/4

- FF00::/8

- privát hálózatok, szabadon felhasználhatók (RFC 1918):

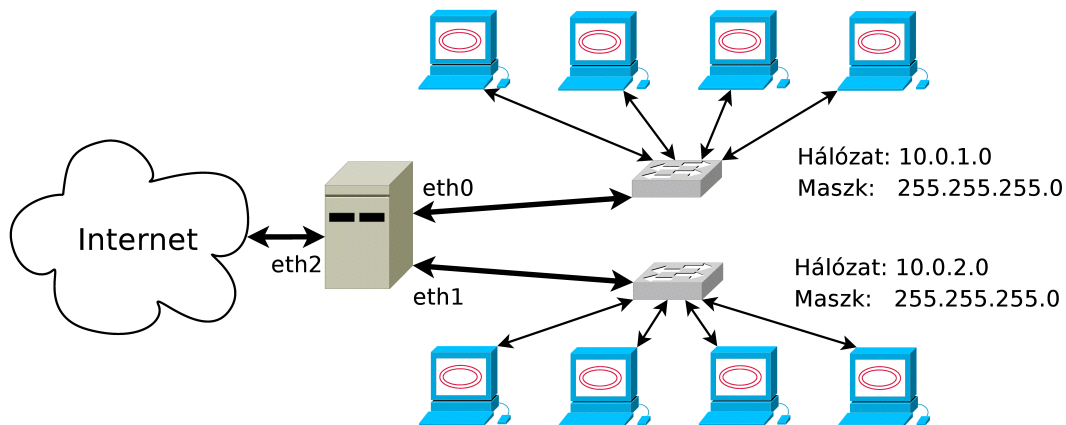
- 10.0.0.0/8

- 172.16.0.0/12

- 192.168.0.0/16

Útvonalválasztás

Az alábbi hálózat arra mutat példát, hogy hogyan kell egy átjáró útvonalválasztását (routing) beállítani.

A **kliens node-ok útvonalválasztása** egyszerű, mert minden, nem nekik szóló IP-csomagot az egyetlen hálózati interfészük felé kell továbbítaniuk.

Az **átjáró** beállításának szabályai:

- ha az árkjáróba/úrvonalválasztóba érkező csomag cél mezeje a 10.0.1.0/255.255.255.0 hálózatot címzi, akkor a csomagot az „eth0” interfészre kell juttatni (az „eth0” interfészen keresztül eljut a „felső” hálózatba, ahol – szerencsés esetben – a cél node található)

Például:

a 10.0.1.23 című node-nak szóló csomagot az „eth0” felé kell routolni, mert

10.0.1.23 & 255.255.255.0 = 10.0.1.0 → eth0

- ha az árrjáróba/úrvonalválasztóba érkező csomag cél mezeje a 10.0.2.0/255.255.255.0 hálózatot címzi, akkor a csomagot az „eth1” interfészre kell juttatni
- **minden mást** az „eth2” interfészen keresztül kell elküldeni (ez a default gateway, azaz az alapértelmezett átjáró az Internet felé)

A route-olási szabályokat a routing tábla tartalmazza (példa):

```
hg8lhs@santacitta:~$ route -n
```

```
Kernel IP routing table
```

Destination	Gateway	Genmask	Flags	Metric	Ref	Use	Iface
10.64.64.64	0.0.0.0	255.255.255.255	UH	0	0	0	ppp0
10.0.3.0	0.0.0.0	255.255.255.0	U	0	0	0	eth0
0.0.0.0	0.0.0.0	0.0.0.0	U	0	0	0	ppp0

A fenti routing tábla jelentése:

- a 10.64.64.64 című node-nak (netmask 255.255.255.255, vagyis 1 db IP van az adott hálózatban → 1 db node) küldendő csomagokat a „ppp0” interfészen keresztül kell elküldeni
- a **10.0.3.0** című hálózat az „eth0” hálózati kártyára „vannak kötve”
- minden más cél-című csomagot a „ppp0” eszközön át kell küldeni

Hálózati címfordítás – NAT

A NAT a „Network Address Translation” kifejezés rövidítése.

Típusai:

- **SNAT:** Source Network Address Translation: az árhjáró a belső (privát) hálózatból érkező IP csomag **forrás IP-címét** kicseréli a saját, külső (publikus) IP-címével, a válaszként érkező csomagban pedig „visszacseréli” az IP-címeket.

Tehát a privát hálózatban levő node úgy látja, mintha közvetlenül a cél node-dal kommunikálna, a külső (cél) node pedig azt hiszi, hogy az átjáróval kommunikál. Ezzel a módszerrel elrejtethők a privát hálózat node-jai, növelhető a biztonság.

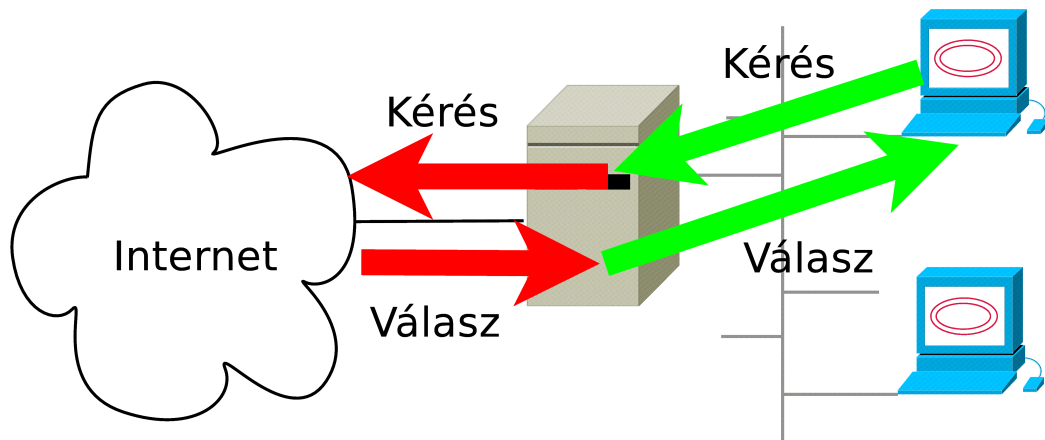
Gyakran az IP-címek cseréje a TCP ill. UDP portok cseréjével is jár.

- **DNAT:** Destination Network Address Translation: az átjáró a külső hálózathoz (pl. Internet) érkező IP-csomagban a **cél IP-címet** (= átjáró publikus IP-címe) kicseréli a privát hálózat egyik gépének IP-címével, majd az privát hálózat gépétől érkező válasz csomagban visszacseréli a címeket.

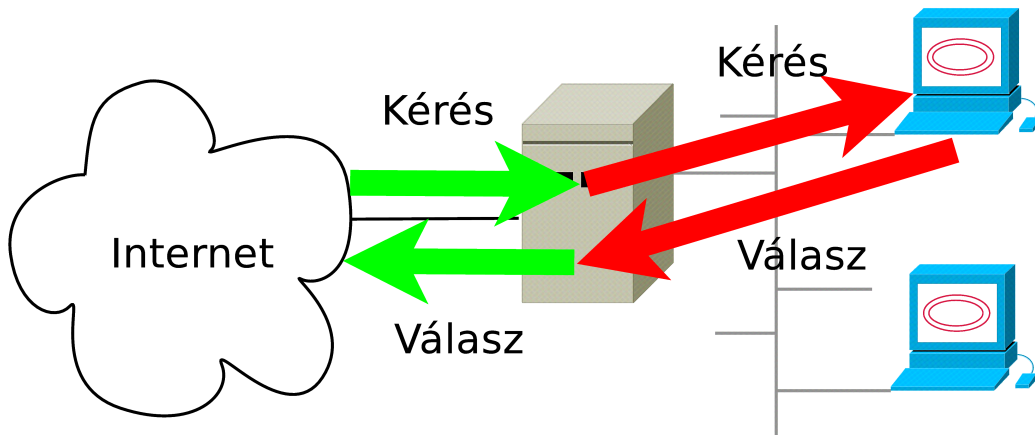
Ezzel azt érhetjük el, hogy egy szolgáltatást több szerver láthat el: a „kívülről” érkező kéréseket a privát hálózat gépeihez továbbítjuk, azok pedig párhuzamosan tudják elvégezni a szerver-funkciókat. A megfelelő IP-cím kiválasztásának algoritmusa többnyire egyszerű körforgó (round-robin, pl. NetBSD-ben) vagy terhelésfüggő (egy túlterhelt szerverre nem küld újabb kérést)

- **Port forwarding:** a DNAT speciális esete: nem csak IP-cím alapján szelektál, hanem TCP/UDP port alapján is. Ezzel elérhető, hogy bizonyos szolgáltatásokat (HTTP, FTP, SMTP) más-más szerver szolgáljon ki.

SNAT - Source NAT

DNAT - Destination NAT

Hálózati kiszolgálók

- Definíció: a számítógép-hálózat azon elemei, amelyek meghatározott szolgáltatást nyújtanak a többiek számára
- A szolgáltatások a szerver gép rögzített TCP és/vagy UDP portjain érhetők el. Ezeket a szolgáltatás-portcím párokat részben szabványosították (), részben „kialakultak”, de facto szabványok lettek
- A szolgáltatás-portcím hozzárendelések a /etc/services fájlban találhatók. Például:
 - echo – 7/tcp – 7/udp: válaszként visszaküldi azt, amit a kliens üzenetként küldött
 - daytime – 13/tcp – 13/udp: pontos időt szolgáltat
 - ftp – 21/tcp: fájlok feltöltése, letöltése (nem biztonságos)

- smtp – 25/tcp: levelek küldése
 - domain – 53/tcp – 53/udp: gépnév→IP-cím konverzió
 - www – 80/tcp: World Wide Web, világháló
 - pop3 – 110/tcp: Post Office Protocol, levelek letöltése
 - ntp – 123/tcp – 123/udp: Network Time Protocol, pontos idő lekérdezése
 - netbios-ns – 137/tcp – 137/udp: Windows fájl megosztás :: név feloldás
 - netbios-ssn – 139/tcp – 139/udp: Windows fájl megosztás, session layer (viszony réteg)
- Az `/etc/services` fájlom 557 összerendelést tartalmaz.

Az NGW100

Az NGW100 név a „Network GateWay” kifejezésből ered. Képes hálózati átjáróként működni, mert a gyártó cég (ATMEL) két Ethernet csatlakozóval szerelte fel.

Főbb tulajdonságai:

- AP7000 (AVR32B rev. 1) processzor, 130 MHz-es órajellel
- 32 Mbájt SDRAM
- 8 Mbájt NAND FLASH (BOOT memória), JFFS2 fájlrendszerrel
- 8 Mbájt soros FLASH, JFFS2 fájlrendszerrel
- 2 db Ethernet MAC
- USB csatlakozó
- MMC/SD kártya foglalat

- 2 db SPI csatlakozó
- számos GPIO kivezetés
- soros konzol, JTAG csatlakozó debugolás céljából
- u-BOOT, előtelepített Linux (kernel, függvénykönyvtárak és felhasználói programok)

Szerver funkciói:

- WEB szerver
- Fájl szerver (Windows megosztás)
- ssh és telnet (hálózati bejelentkezés)

<EOF>

**Köszönöm a
figyelmet!**

Ez a dokumentum a <http://hg8lhs.ham.hu/tdk> oldalról tölthető le.

Felhasznált szoftverek

- Ubuntu Linux 7.10 (kernel: 2.6.22-14_amd64)
- OpenOffice Writer 2.3.0
- The GIMP 2.4.2
- Dia 0.96.1
- Acrobat Reader for Linux 8.1.1